

ROMÂNIA - Ministerul Finanțelor Publice

AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Bistrița-Năsăud
Biroul de soluționare a contestațiilor

Dosar nr. 4/107/2007.

DECIZIA NR. 4/29.01.2007

privind soluționarea contestației depusă de S.C. X S.R.L. ,
cu sediul în Bistrița , înregistrată la
D.G.F.P. Bistrița-Năsăud sub nr. 22823/12.12.2006.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud a fost sesizată de Activitatea de Control Fiscal Bistrița-Năsăud în legătură cu contestația depusă de S.C. X S.R.L. din Bistrița , reprezentată prin d-na. D.C. în calitate de administrator.

Contestația a fost formulată împotriva măsurilor dispuse prin Decizia de impunere nr. 1054/20.10.2006 (filele nr. 19-21) încheiată de către organele Activității de Control Fiscal Bistrița-Năsăud.

Suma totală contestată de petentă este de S₁ lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată suplimentară stabilită în sarcina S.C. X S.R.L. Bistrița prin Decizia de impunere anterior menționată.

Constatăm că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 175 , 177 și 179 alin. 1 lit. a). din Codul de procedură fiscală și , pe cale de consecință , Biroul de Soluționare a Contestațiilor este investit să soluționeze contestația.

În cauză s-a întocmit referatul de verificare.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

I. Prin Decizia de impunere nr. 1054/20.10.2006 (filele nr. 19-21) încheiată de către organele Activității de Control Fiscal Bistrița-Năsăud , s-au stabilit în sarcina S.C. X S.R.L. Bistrița obligații suplimentare la taxa pe valoarea adăugată în cuantum de S₁ lei ca urmare a faptului că , în perioada 01.08.2005-31.08.2006 , petenta și-a exercitat dreptul de deducere asupra taxei pe valoarea adăugată cuprinsă în facturi cu care a achiziționat materiale de construcții (ciment , BCA , faianță , gresie , tâmplărie aluminiu și adezivi) și obiecte de inventar (betonieră) precum și în cele reprezentând avansuri achitate în vederea cumpărării de ceramică și geam termopan) , destinate amenajării unui imobil ce nu este proprietatea societății ci este deținut parțial de aceasta în comodat.

Se mai arată în Raportul de inspecție fiscală nr. 4588/24.10.2006 (filele nr. 10-17) că petenta nu are declarat nici un punct de lucru la adresa unde a efectuat amenajările și pe care o deține în baza contractului de comodat fără număr și dată (filele nr. 6-7) , activitatea acesteia desfășurându-se în fapt într-un spațiu închiriat de la S.C. Y S.R.L. Bistrița conform contractului de închiriere din 13.01.2005 , perioada închirierii fiind 02.08.2005 – 31.12.2006.

Având în vedere ca taxa pe valoarea adăugată în cauză se regăsește în facturi de achiziție a unor materiale de construcții (ciment , BCA , faianță , gresie , tâmplărie aluminiu și adezivi) , obiecte de inventar (betonieră) și în cele reprezentând avansuri

achitate în vederea cumpărării de ceramică și geam termopan) , bunuri folosite la amenajarea unui spațiu pus la dispoziția societății în baza unui contract de comodat , precum și pentru faptul că petenta nu a probat că bunurile achiziționate au fost utilizate în folosul operațiunilor sale taxabile , organele de inspecție fiscală au apreciat că în cauză nu sunt îndeplinite condițiile art. 145 alin. (3) lit. a). din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și , pe cale de consecință , au exclus de la deducere taxa pe valoarea adăugată aferentă acestora stabilind-o de plată în sarcina S.C. X S.R.L. Bistrița.

II. Împotriva Deciziei de impunere nr. 1054/20.10.2006 (filele nr. 19-21) încheiată de către organele Activității de Control Fiscal Bistrița-Năsăud petenta a formulat și depus contestația înregistrată la A.C.F. Bistrița-Năsăud sub nr. 5189/22.11.2006 (fila nr. 24). Contestația a fost transmisă și înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud sub nr. 22823/12.12.2006 (fila nr. 28).

În cuprinsul cererii administratoarea petentei , d-na. D.C. , contesta suma de S_t lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sarcina sa apreciind că actele în baza cărora aceasta a fost individualizată precum și măsurile dispuse prin acestea sunt nelegale și netemeinice.

În motivare se arată următoarele:

- starea de fapt consemnată în actele întocmite este incompletă în sensul că nu s-a arătat că imobilul pentru care s-au achiziționat materialele se folosește efectiv ca atelier de producție și prestări precum și ca sediu administrativ;

- despre imobilul luat în comodat și folosit cu preponderență pentru activități impozabile am informat organul de control și chiar l-am rugat să se deplaseze la fața locului pentru a constata real starea de fapt , însă solicitările noastre nu au fost luate în considerare;

- în acest spațiu se asigură în prezent locuri de muncă pentru un număr de 14 angajați iar prin rezilierea contractului de închiriere a vechiului punct de lucru s-a realizat o economie de z Euro/lună;

Față de cele de mai sus petenta apreciază că se încadrează în prevederile art.145 alin. (3) lit. a). din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal având în vedere și următoarele:

- achizițiile de materiale s-au făcut pentru realizarea unor lucrări de investiții la spațiul luat în comodat , spațiu care este folosit și se va folosi pentru activități economice impozabile;

- prevederile legale nu condiționează deducerea taxei pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor de investiții de faptul că un anumit spațiu este declarat sau nu punct de lucru;

- cheltuielile de investiții realizate la imobilul în cauză au fost înregistrate în contabilitatea societății ca imobilizări în curs neafectând rezultatele financiare curente;

- realizarea acestor spații de lucru are atât motivație economică cât și financiară întrucât prin rezilierea contractului la vechiul punct de lucru au scăzut cheltuielile de exploatare.

În concluzie petenta arată că natura contractului în baza căruia se folosește spațiul în care au fost realizate investițiile nu poate avea relevanță asupra legalității deducerii de T.V.A..

Menționând că dacă pentru un spațiu deținut în baza unui contract de închiriere legea permite deducerea T.V.A.-ului , petenta apreciază că cu atât mai mult în cadrul unui contract de comodat deducerea este justificată.

Pentru aceste motive S.C. X S.R.L. Bistrița solicită admiterea contestației , anularea deciziei de impunere nr. 1054/20.10.2006 și rambursarea taxei pe valoarea adăugată în sumă de S_t lei.

III. Examinând cauza în raport cu documentele existente la dosar și actele normative în materie se rețin următoarele:

Biroul de soluționare a contestațiilor din cadrul D.G.F.P. Bistrița-Năsăud trebuie să se pronunțe dacă petenta avea sau nu dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată cuprinsă în facturile de achiziție a unor materiale de construcții (ciment , BCA , faianță , gresie , tâmplărie aluminiu și adezivi) și obiecte de inventar (betonieră) precum și în cele reprezentând avansuri achitate în vederea cumpărării de ceramică și geam termopan) , toate efectuate în scopul amenajării unui spațiu deținut cu titlu de comodat.

Referindu-se la regimul deducerilor art. 145 alin. (3) lit. a). din Codul fiscal , așa cum era el în vigoare la data efectuării operațiunilor ce fac obiectul contestației , prevede că , *“Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:*

a). taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă;”.

În raport cu prevederile de mai sus rezultă că dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată se naște numai pentru bunurile care au fost achiziționate în vederea utilizării lor în folosul operațiunilor taxabile. Operațiunile taxabile sunt cele prevăzute la art. 128 , 129 , 130 și 131 din Codul fiscal , adică livrarea de bunuri prestarea de servicii , schimbul de bunuri și importuri pentru care se aplică cotele de taxă prevăzute la art. 140 alin. (1) și alin. (2) din Codul fiscal.

Prin urmare, pentru a se stabili dacă petenta avea sau nu dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor care i-au fost livrate se impune a fi verificat dacă acestea erau în folosul **operațiunilor sale taxabile**.

Din perspectiva reglementărilor de mai sus este cert că dreptul de deducere exercitat de petentă nu are suport legal în prevederile art. 145 alin. (3) lit. a). din Codul fiscal , achizițiile de materiale pentru amenajarea unor spații luate în comodat nefăcând parte din categoria operațiunilor impozabile la care se aplică vreo taxă.

Exercitarea dreptului de deducere de către petentă nu poate fi încadrată nici în dispozițiile art. 145 alin. (4) și (5) din Codul fiscal ținând seama că bunurile achiziționate nu au fost folosite în scopul vreuneia din operațiunile la care fac referire cele două alineate.

Din punct de vedere al deducerilor , speța supusă soluționării nu intră nici sub incidența art. 145 alin. (10) din Codul fiscal referitoare la posibilitatea ajustării taxei deduse.

În funcție de starea de fapt reținută de organul de control și dezvoltată de petentă remarcăm că în conținutul contestației nu se motivează și detaliază în drept cele solicitate. Așa fiind , argumentele economico-financiare invocate de petentă chiar logice fiind , nu se pot lua în considerare atât timp cât cadrul normativ în vigoare (la acea perioadă) nu a fost respectat.

În ceea ce privește măsura dispusă de către organele de control și anume aceea de a exclude de la deducere taxa pe valoarea adăugată în cuantum de S_t lei precizăm că aceasta putea fi evitată dacă se aveau în vedere prevederile art. 128 Cod fiscal , fără însă a fi afectat cuantumul taxei pe valoarea adăugată stabilit suplimentar.

Astfel , potrivit art. 128 alin. (4) din Codul fiscal , așa cum era el în vigoare la data efectuării operațiunilor din discuție “Preluarea de către persoane impozabile a bunurilor achiziționate sau fabricate de către acestea pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfășurată sau pentru a fi puse la dispoziție altor persoane în mod gratuit constituie livrare de bunuri efectuată cu plată, dacă taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial.”

Cu alte cuvinte pentru asemenea operațiuni care , în sensul legii , constituie livrări de bunuri petenta avea obligația să calculeze și să colecteze taxa pe valoarea adăugată având în vedere că bunurile achiziționate (pentru care taxa pe valoarea adăugată a fost dedusă) s-au folosit în scopuri care nu au legătură cu activitatea sa economică astfel cum este ea definită la art. 127 alin. (2) din Codul fiscal.

Așa cum s-a arătat anterior , prin colectarea taxei pe valoarea adăugată asupra valorii bunurilor preluate și folosite în alte scopuri decât cele aferente activității economice desfășurate de petentă , cuantumul prejudiciului adus bugetului de stat este identic cu cel stabilit de organele de control prin neluarea în considerare a taxei deduse aferentă achizițiilor acestor bunuri.

Pentru considerentele de mai sus , în temeiul art. 186 alin. (1) din Codul de procedură fiscală se

DECIDE:

1. Respingerea contestației formulată de S.C. X S.R.L. Bistrița pentru suma de S_t lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată și , pe cale de consecință , menținerea în totalitate a măsurilor dispuse prin decizia de impunere nr. 1054/20.10.2006 , încheiată de către Activitatea de control fiscal – Bistrița-Năsăud.

Prezenta poate fi atacată în termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Județean Bistrița-Năsăud – Secția de contencios administrativ.

DIRECTOR EXECUTIV ,
L.S.